

POSTANOWIENIE

Dnia 9 listopada 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **J. P.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

w dniu 9 listopada 2023 r.,

kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy

z dnia 4 kwietnia 2023 r., sygn. akt IV Ka 183/23,

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 9 listopada 2022 r., sygn. akt XI K 433/21,

postanowił:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

JK

UZASADNIENIE

Kasację od wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 4 kwietnia 2023 r., sygn. akt IV Ka 183/23, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 9 listopada 2022 r., sygn. akt XI K 433/21, wniósł obrońca J. P.. Zarzucił mu rażące naruszenie prawa procesowego art. 4 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. oraz art. 2 § 2 k.p.k. wyrażające się w oparciu ustaleń faktycznych na treści zawartych w

uzasadnieniu wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 9 listopada 2022 r., sygn. akt XI K 433/21, gdy faktycznie Sąd Okręgowy w Bydgoszczy zmienił zaskarżony wyrok dodatkowo ustalając, że oskarżony działając wspólnie i w porozumieniu z nieustaloną osobą wykorzystał do popełnienia przypisanych mu w pkt. 1 wyroku czynów istniejącą witrynę internetową [...], co w sposób zupełny zmieniło stan faktyczny, który nie został ustalony ponieważ założenie witryny, a jej wykorzystanie zmienia sposób popełnienia przestępstwa i powoduje konieczność dokonania nowych ustaleń, tym bardziej, że istniejąca witryna posiada sieć sklepów na terenie Polski, Francji i Stanów Zjednoczonych, które zajmują się sprzedażą sprzętu AGD. Wobec powyższego skoro już istniała witryna internetowa i sprzedawała sprzęt uległy zmianie zarzuty, co wymaga dokonania nowych ustaleń.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie w całości zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Bydgoszczy.

W odpowiedzi na tę kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Kasacja jest oczywiście bezzasadna.

Zauważyć bowiem trzeba, że Sąd Rejonowy uznał oskarżonego za winnego zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów, które w swoim opisie wskazywały, że doszło do ich popełnienia po uprzednim stworzeniu witryny internetowej [...], z tą m.in. zmianą, że oskarżony doprowadził pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, działając wspólnie i w porozumieniu z nieustaloną osobą. Z uzasadnienia wyroku Sądu *meriti* wynika zaś, że „za wiedzą oskarżonego została założona witryna internetowa [...]” (str. 24), „nie ustalono, kto założył witrynę [...]” (str. 27), czy też „nie ustalono, kto założył witrynę [...] i kto korespondował z pokrzywdzonymi w zakresie składanych przez nich zamówień” (str. 30). W podsumowaniu swych rozważań Sąd *meriti* stwierdził, iż nie ulega wątpliwości, że oskarżony „sam nie zrealizował wszystkich znamion przestępstwa, przykładowo nie utworzył witryny” (str. 32). Tym samym Sąd Rejonowy – wbrew twierdzeniom kasacji – nie przyjął, że to właśnie oskarżony utworzył przedmiotową witrynę, ale stwierdził, iż nie ustalono, kto ją utworzył. W tej sytuacji Sąd Okręgowy skorygował

opis przypisanego oskarżonemu czynu poprzez przyjęcie, że oskarżony działając wspólnie i w porozumieniu z nieustaloną osobą wykorzystał do popełnienia przypisanych mu czynów istniejącą witrynę internetową [...]. Wbrew kasacji nie jest nowym ustaleniem, że oskarżony działał z inną nieustaloną osobą, skoro tak przyjął już Sąd *meriti*. Nie jest również nowym ustaleniem to, że oskarżony wykorzystał istniejącą witrynę internetową [...]. Wszak Sąd *meriti* ustalił, że przypisane mu czyny polegały na: „wyłudzeniu różnych kwot pieniężnych od osób, które były w błędnym przekonaniu, że dokonują faktycznego zakupu w sklepie internetowym o nazwie [...] różnych przedmiotów” oraz że „wcześniej (...) została założona witryna internetowa [...], na której oferowane były do sprzedaży różne produkty” (uzasadnienie s. 24). Te zaszłości autor kasacji pomija.

Obrońca w kasacji kwestionuje ustalenia faktyczne w sprawie, co sam zresztą przyznał w uzasadnieniu tej skargi (str. 2). Rzecz w tym, że w kasacji można podnosić zarzuty dotyczące naruszenia art. 439 § 1 k.p.k. albo innego rażącego naruszenia prawa, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia. W sprawie zaś skarżący stawia zarzuty obrazy art. 2 § 2 k.p.k., art. 4 i 7 k.p.k. Nie wskazuje natomiast na obrazę przepisów dotyczących postępowania odwoławczego (art. 433 § 2 k.p.k.), choć kasacja przysługuje od orzeczenia Sądu drugiej instancji. Zgodnie przy tym z utrwalonym stanowiskiem w orzecznictwie, przepisy art. 2 § 2 k.p.k. i art. 4 k.p.k. w ogóle nie mogą być przedmiotem apelacji, ani kasacji, jako że wyrażają jedynie ogólne zasady.

Zauważyć trzeba, że Sąd odwoławczy – poza wskazaną zmianą opisu czynu – podzielił ocenę dowodów i ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Rejonowy oraz stwierdził, iż słusznie przyjęto sprawstwo oskarżonego w zakresie zarzucanych mu czynów. Podzielając argumentację Sądu *meriti* w całości i nie widząc konieczności powtarzania jej Sąd odwoławczy odesłał do tych wywodów.

W tej sytuacji przypomnieć więc trzeba, że zgodnie z ustaleniami Sądu *meriti*, to J. P. w dniu 11 lutego 2020 r. założył rachunek bankowy o numerze [...]. Za zgodą i wiedzą oskarżonego rachunek ten miał posłużyć do wyłudzenia różnych kwot pieniężnych od pokrzywdzonych. Jak wywiódł Sąd Rejonowy, oskarżony wprowadził w błąd pokrzywdzonych wystawiając ofertę sklepu internetowego, co do której wiedział, że nie zostanie ona zrealizowana i nie miał zamiaru dostarczać

żadnemu z nabywców zakupionych towarów. Działania oskarżonego nakierowane były na skłonienie poszczególnych pokrzywdzonych do dokonania przelewu określonej kwoty pieniężnej na wskazany rachunek bankowy należący do oskarżonego, którym to rachunkiem oskarżony swobodnie mógł się posługiwać. Oskarżony nie miał jednak zamiaru wywiązać się z zawartych umów sprzedaży. Po otrzymaniu na swój rachunek bankowy pieniędzy nie wysyłał pokrzywdzonym zakupionych towarów, ani nie dokonywał zwrotu pieniędzy, nie kontaktował się z nabywcami. W ten sposób oskarżony doprowadził pokrzywdzonych do rozporządzenia mieniem w różnych kwotach, bez uzyskania przez nich oczekiwanego świadczenia wzajemnego, tj. uzyskania własności zakupionych rzeczy. Oskarżony działał zatem od samego początku w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dążąc do wzbogacenia się kosztem pokrzywdzonych.

Co istotne, a co pomija się w kasacji, Sąd pierwszej instancji przypisał oskarżonemu całość zachowań składających się na wypełnienie znamion przestępstwa oszustwa, ustalając, że oskarżony działał w ramach współsprawstwa, będąc uczestnikiem porozumienia przestępczego i mając świadomość, że należący do niego rachunek bankowy jest wykorzystywany do uzyskania wyłudzonych pieniędzy. Rola oskarżonego była przy tym istotna, gdyż bez udostępnienia rachunku bankowego nie doszłoby do popełnienia przestępstw. Sąd Rejonowy zwrócił uwagę, że rachunek bankowy oskarżony założył na krótko przed wyłudzeniem kwot pieniężnych od pokrzywdzonych - w lutym 2020 r. i nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego na temat okoliczności założenia rachunku i w odniesieniu do karty do tego rachunku, podkreślając zarazem, że oskarżony korzystał z rachunku bankowego, na który wpływały różne kwoty od pokrzywdzonych i dokonywał transakcji na tym rachunku, mając swobodny dostęp do przedmiotowego rachunku bankowego.

Wszystkie powyższe uwagi świadczą o tym, że zarzut kasacji nie może zostać uwzględniony. Nie doszło bowiem do rażącego naruszenia prawa, które mogło mieć istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, jak tego wymaga się od kasacji. Dlatego też przedmiotowa skarga została uznana za oczywiście bezzasadną i z tego powodu oddalono ją na posiedzeniu, o jakim mowa w art. 535 § 3 k.p.k.

Mając to wszystko na uwadze, orzeczono, jak w postanowieniu.

JK

[a!]